

Affet Bizi Çocuk

– Polat Tek · 15 Temmuz 2014

Vahşetin kucağına doğdun
Kundaklara sarılamadın
Babanın kanlı gömleğine belendin
Annenden süt emmeden
Barut tozu yuttun
Anne kokusu çekemedin...

Oyuncakların sis bombaları
Boş mermi kovanları...

Elinde taş ve sopa
Meydan okudun bu katliama
Hem de çocuk yanınla
Küçücük ellerin yara bere içinde
Kan akıyor yüreğinden çocuk...

Öksüz kaldın bu yaşta
Ölüm korkusu sardı bedenini
Gözyaşların arşa dayandı
Semada melekler seninle
Senin için ağlar çocuk
Senin için...

Olmayan ekmeğin kana bulandı
Annen baban şehit edildi
Canilerin elinde soldun
Soldun da bitmedi bu savaş
Sana sahip çıkamadık
Affet bizi çocuk...

Oysa ki;
Gül tutacaktın o minik ellerinle
Uçurtmalar uçuracaktın ufuklarda
Umut resimleri çizecektin gökyüzüne
Gökkuşağının yedi rengi olacaktı yarınların

Dünyanı kirlettik kendi ellerimizle
Ne olur affet bizi çocuk
Affet...

Polat Tek
15.07.2014